

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

6 vtrum requiratur, quòd hæc cadant sub voto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

ris religiosi secundū se displicet, quam is cui displicet aliquid eorum: esset autē deterioris cōditionis, si is cui displicet, plus mereret a p̄i Deū, illa mererē faciendo.

¶ Ad hoc dicit, q̄ quia hoc quod est opus ali quod displicere, s̄m se uni p̄ lig o s̄o & nō abij, non provent: ex magnitudine operis, sed ex dissonantia ad affectum istius & nō illius, & hinc fit ut huc tale opus reddatur difficile, illi autē non sit difficile: ideo h̄mōi difficultas non auget meritum, quoniam difficultas, quæ tenet ex parte operantis, non auget meritum, sed est signum imperfectionis affectus. Et p̄pterea simpliciter loquēdo, nō magis meretur religiosus operas ea quæ s̄m se illi displicent, q̄ aliquis religiosus operans illam sine ulla displicentia. Pōt tñ h̄mōi displicentia, & difficultatis superatio maioris charitatis esse effectus & signum, dū iste ex charitate qua superat huiusmodi difficultatē, delectabilis operat ista mer opera, quam alius sine displicentia illam operatur.

¶ Ad obedientiam in oppositum dicit, q̄ auctor non dicit maius meritū ex displicentia & sua difficultate, sed ex priori uoto, quo suā uoluntatē ad hęc necessitauit ex obedientia agenda. Per hoc n. magis placent isti Deo sic operādo, q̄ illi qui sine obedientia iugo eadem delectabiliter operantur. Et hoc intendit auctor, ut patet ex Sarabaitis subiunctis.

¶ Super Quæstio. 186. Artic. sextum.

¶ In art. 6. eiusdē q. in r̄sione ad primū, attende q̄ quia non explicite habetur, q̄ a domino Iesu Christo instituta sit uotiu obligatio in religionis p̄gressu: ideo auctor ex firmitate & immobilitate sequenti dicit, q̄m uotū institutū esse dicit, religiosæ p̄fectionis ita uim assumētib. Na uouere nihil aliud est, q̄ immobilitate animi nē possit retrogredi.

obedientiam non est necessitas coactionis, sed liberæ uoluntatis, in quātum homo uult obedire, licet forte non uellet id qd̄ mandatur, s̄m se consideratū implere. Et ideo quia necessitati aliqua faciendi q̄ s̄m se non placet, per uotū obedientiæ homo se subijcit p̄pter Deum, ex hoc ipso ea q̄ facit, s̄m se Deo magis accepta, Et si sint minora, q̄ nihil maius pōt homo Deo dare, q̄ p̄p̄riam uoluntatem propter ipsum uoluntati alterius subijciat. Vnde in collationibus * Pat̄ri d̄r, deterrimū genus monachorum esse Sarabaitas, quia suas necessitates curantes, absoluti a seniorum iugo habent libertatem agendi quid libitum fuerit, & tamen magis quā hi qui in cōnobis degunt, in operibus diebus ac noctibus consumuntur.

ARTICVLVS VI.

Vtrum requiratur ad perfectionem religionis, quod paupertas, continentia, & obedientia, cadant sub uoto.

AD SEXTVM sic p̄ceditur. Videtur, quod non requiratur ad perfectionem religionis, quod prædicta tria, scilicet paupertas, continentia, & obedientia cadat sub uoto. Disciplina enim perfectionis assumendæ ex traditione Domini, est accepta: sed Dominus dans formam perfectionis Matth. 19. dicit. Si uis perfectus esse, uade, & uende omnia quæ habes, & da pauperibus, nulla mentione facta de uoto, ergo uidetur quod uotum nō requiratur ad disciplinam religionis.

¶ 2 Præ. Votū consistit in quadam p̄missione Deo facta. Vnde Eccl. 5. cum dixisset Sapiens, Si quid uouisti Deo, ne moreris reddere: statim subdit, Displicet enim ei infidelis & stulta p̄missio: sed ubi est exhibitio rei, non requiritur p̄missio, ergo sufficit ad perfectionem religionis, quod aliquis seruet paupertatem, continentiam, & obedientiam, absque uoto.

¶ 3 Præ. Aug. * dicit ad Pollentium de adulterinis cōiugijs. Ea sunt in nostris officijs gratiora, quæ cum liceret nobis etiā non impendere, tamen causa dilectionis impendimus: sed ea quæ sunt sine uoto, licet non impendere, quod non licet de his quæ sunt cum uoto, ergo uidetur gratius esse Deo, si quis paupertatem, continentiam, & obedientiam absque uoto obseruaret. non ergo uotum requiritur ad perfectionem religionis.

SED CONTRA est, quod in uo-

teri lege Nazari cum uoto factum illud Numeri 6. Vir, si uoluerit consecrari, & se uoluerit ad perfectionem summam pertinere, Grego. ibidem. ergo uotum requiritur ad perfectionem.

RESPON. Dicendum, quod ad perfectionem quod sint in statu perfectionis, dicitur obligatio ad ea quæ sunt perfectionem Deo fit per uotum. Mandatum præmissis, quod ad perfectionem pertinet paupertas, continentia, & obedientia, religionis status requirit, ut ad perfectionem obligetur. Vnde Greg. * dicit, quod cum quod omne quod habet, omne quod ne quod sapit, omnipotenti Deo uotum est: quod quidem perire potest eos, qui præiens sæculum deserunt.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod uotum uita Domini pertinere dicitur, quod eum sequatur non qualitercumque, sed retro non abiret. Vnde & ipse dicit, mittens manum ad aratrum, & respiciens retro non abiret. Et quāuis quodammodo eius retrorūm abierit, tamen p̄teritum Domino interroganti, nunquid abire, respondit Domine, ad quodammodo & Aug. dicit in lib. * de conseruata quod sicut Mathæus & Marcus narantur Andreas, non subductis ad terram causa redeundi, secuti sunt cum, sed tamen ut sequeretur. Hæc autem immobilitas Christi firmatur per uotum, & sequitur ad perfectionem religionis.

AD SECVNDVM dicendum, quod perfectionis, requirit, sicut Grego. * dicit, ne quod uouit Deo, exhibeat: sed tamen test totam uitam suam Deo actu exhibere est tota simul, sed in ceteris p̄p̄rijs. Vnde ter homo potest totā uitam suam Deo nisi per uoti obligationem.

AD TERTIVM dicendum, quod uotum nec nobis non impendere, est etiam paupertas, quam homo ceteris rebus charior habet cum aliquis propria sponte uotum libertatem abstinenti ad his quæ ad Deum pertinent, hoc fit Deo acceptum. Vnde dicit in epist. * ad Armenianum & Perterte uouisse penitentiam, immo gaude tam re, quod cum tuo detrimento liceret perfitas, quæ in meliora compellit.

ARTICVLVS VII.

Vtrum conuenienter dicatur, in his tribus uotis consistere religionis perfectionem.

AD SEPTIMVM sic p̄ceditur. Videtur, quod inconuenienter dicatur in his tribus uotis consistere religionis perfectionem. Perfectio enim uita magis consistit in interioribus, quā in exterioribus actibus, secundum illud ad Roma. 14. Non est regnum Dei esca & potus, sed in iustitia & pax, & in gaudijs Spiritu sancto.

In collatione 19. ca. 7. para a prin;

p. 2. q. 108. art. 3. cor. & 3. co. c. 130. & opul. 18. c. 11. & 15. & opul. 19. c. 17.

li. 1. c. 14. in prin. tom. 6.